

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Leonora Christinas franske Selvbiografi oversat til dansk

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124514020096/facsimile.pdf> (tilgået 25. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Vor Hustrus Mand fattede det Forsæt at gøre Ophoid nogen Tid i Pommern, og Dronningen laante ham et Skib til at føre ham dertil. Da de havde været tre Dage paa Søen, drev Vinden dem henad Danzig, og eftersom de ikke kunde komme ind i Byen, thi det var alt for silde, slog de sig ned uden for Portene i et Horehus. Der passerede der vor Dame et Eventyr, som er værdigt en Roman. En Pige paa seksten Aar eller lidt mere var i den Mening, at Damen var en ung Karl og faldt hende om Halsen efter nogle smaa Karesser¹, som vor Dame besvarede, idet hun gantedes med denne Pige; men da vor Dame fornåm, hvad Pigen begærede, og betænkte, at hun ikke var skabt saaledes, at hun kunde fornøje hende, overlod hun sin Fordring til Charles, en Mand af deres Følge, i den Formening, at han var bedre egnet til at stille hende tilfreds end hun selv. Han attakerer den lille Tøs og byder hende sin Tjeneste til, men hun støder ham temmelig haardt fra sig, siger, at hun ikke var til Vilje for ham, gaar hen til Damen og falder paany over hende. Vor Dame gør sig fri af hende, dog ikke uden Møje, thi hun var en Smule nærgaaende, og vor Dame turde ikke forlade Kammerset.

For Morskabs Skyld maa jeg endnu berette Eder, hvad som i denne Stund falder mig ind. at i det Fort, som er uden for Stade, hvis Navn jeg i en Hast ikke kan erindre, legede vor Dame Kort med to Soldater om Drikkepenge, og hendes Mand, som holdtes for hendes Onkel, betalte Omkostningerne; Soldaterne var vel tilfredse med at tabe for at faa Øllet, men undrede sig til Slut over, at hun aldrig tabte, var dog saa høflige at byde hende at drikke.

Vi maa vende tilbage til Danzig. Da vor Frues Mand fandt sig saa nær ved Thorn, bekom han Lyst til at gøre en Rejse for Tidsfordriv, men hans Forsæt blev forhindret af to Mænd, en, som før i Tiden havde tjent i Norge for Oberstløjtnant, og en Kvaksalver, som kaldte sig Dr. Saur² og var bleven

¹ Kærtegn. ² Denne Navneform findes i et enkelt Haandskrift (den franske Samarbejdelse af Selvbiografien; de andre har Saer eller Saaz).